

LITEN BOKS SKAPER STOR STÅHEI

I motsetning til det meste andre som finnes av lydkosmetikk i denne bransjen, koster ikke den lille boksen fra English Electric mer enn du kan finansiere med noen ukers litt enkelt kosthold. Men virker den? I utgangspunktet er jeg sterkt i tvil.

Tekst: [Håvard Holmedal](#)

Navnet English Electric dukket opp allerede etter første verdenskrig, og ble en stor produsent av alt fra elektriske motorer til store trafo-stasjoner, og etter hvert også lokomotiver, konsumer-elektronikk, våpen for militæret og datamaskiner. Men selv om mye av bedriften levde videre, forsvant bruken av navnet og logoen da den ble slått sammen med General Electric Company i 1968. Så dukker navnet opp igjen 50 år senere som en underbruk av The Chord Company (ja, de med kablene), og med samme logo. Smart.

Må vi skrive om alt?

Fordi vi er opptatt av lyd og hifi, er det ganske mange produkter vi tester i løpet av et år som ikke havner i magasinet eller på nettsidene våre. Det er det mange årsaker til. Vi har hatt inne diverse kabler, aktiv jording, nettfiltre og annen strømkosmetikk, magneter av ymse slag, ørsmå akustiske duppeditter til å feste på veggen, antistatiske remedier, kabelstøtter og ellers omtrent alt bransjen kan hoste opp av rariteter. Jeg er skeptisk, og i denne bransjen altfor ofte med rette, og så sitter jeg altså her med en 8-port såkalt audiofil switch fra English Electric koblet til nettet.

Er det mulig å tro på at en nettverks-switch kan påvirke lyden så til de grader at forskjellene blir klart hørbare? I utgangspunktet er det vanskelig å tro, og spør du ute på netter ser dette spørsmålet ut til å dele folket i to hovedgrupper. De som selv mener de har et åpent sinn og insisterer på at det er ørene som skal avgjøre investeringen, og de som uten å ha hørt et sekund på enheten, avfeier den som snake-oil og fullstendig bortkastede penger. Til og med rent lureri.

Hva er dette for noe?

Denne enheten har 8 stk. 100/1000 Base-T gigabit porter med galvanisk skille, ekstra støyoisoleret strømforsyning og en litt ekstra påkostet og skjermet AC-strømadapter

Innebygget i denne switch-en sitter det en temperatur-kompensert oscillator (TCXO) med en presisjon på 0,1ppm, og både strømforsyningen og klokken har to kretser som sørger for å undertrykke støy. Det sitter også en EMI-absorber på innsiden som reduserer den elektromagnetiske interferensen i de digitale kretsløpene. Sammenliknet med typiske data-switcher til noen hundrelapper oppgir English Electric at den samlede

mengden jitter som måles er redusert med 90%. Det er mer enn det jeg har sett på målinger på tilsvarende produkter, hvor den største reduksjonen var ca. 60-65 prosent på noen enheter, men knapt målbart på andre.

English Electric sier altså at denne switch-en er laget for å hindre den negative påvirkningen kablede nettverk har på lydkvaliteten til tilkoblede enheter. Men hvordan kan den det? For har ikke digitalkonvertere korreksjonskretsløp som sørger for at du kan sende over alt som finnes av musikk på kloden uten at det mangler en note, eller at alle nullene og ett-tallene som mottas av nettverkspil- leren er og blir 100 prosent identiske – selv om datastrømmen kommer fra den andre siden av verdensrommet?

Men på den annen side. Kan korreksjonskrets- løpet i en strømmespiller i seg selv støye mer når den må jobbe med datastrømmer med lav presi- sjon og høyt behov for korreksjon? Ifølge flere produsenter er svaret ja. Kanskje ikke et rungende ja, men likevel.

Det neste spørsmålet er om det kan være slik at CAT-kabelen kan påvirkes av RFI/EMI som ender opp i konverterens analog-elektronikk, og dermed har betydning for lydkvaliteten? Svaret er at dette er mulig.

Men så er det slik at forskjellen på en billig og en dyr switch kan måles, og det har da også Paul Miller Research gjort for engelske Hi-Fi News i forbindelse med deres test av den langt dyrere Melco S-100 i en av de seneste utgavene, men det må jo også legges til at switchen ikke påvirker de målte

enhetene like mye. For eksempel var forskjellene med og uten knapt målbare på de testede Arcam og Mytek-enhetene.

En innledende runde

En sesjon nede hos importøren med en de- monstrasjon av English Electric-switchen koblet sammen med et utvalg NAIM-produkter. Forskjel- len med og uten var i en helt annen retning enn jeg forventet, men de var også såpass åpenbare at jeg nesten trodde jeg ble tullet med, eller se- kundært at hjernen min tullet med meg. Noe som opplagt kan skje, og skjer, men som vi hele tiden også er oppmerksomme på. Dette umulig være sant, og må prøves hjemme.

Vel hjemme i stua ble jobben å finne ut om disse forskjellene kunne oppleves på et system med helt annen elektronikk, om forskjellene kunne høres uansett hva jeg måtte finne på å koble til av nett- verkspillere og om jeg hørte det når jeg selv ikke visste om kabelen var koblet utenom eller gjen- nom switchen. Nå som omtrent alt av produkter har en nettverks-spiller ombord skulle det ikke stå på mulighetene.

De enhetene som har stått tilkoblet underveis i tester er Hegel H590, Melco N-100, Volumio Primo, iFI Audio iDSD Pro og Bluesound Node2. Et bruk- bart utvalg både når det gjelder kvalitet og pris.

Hva er forskjellen?

Det jeg har blitt fortalt av de som har hørt de- moer på denne switchen forteller at de opplever et mer åpent, presist og transparent lydbilde med

større romfølelse og mer luft. Det kan jeg ikke gå god for. Derimot kan det jeg opplevde bedre beskrives som mindre og ikke mer.

Jeg spilte mye musikk over flere dager, men de følgende sporene er gode eksempler på hva jeg mener skjedde. En av sporene er med den nydelige stemmen til Phoebe Bridges og hennes Garden Song fra den forholdsvis ferske platen Punisher. Den begynner veldig mørkt og det har lett for å bli rotete, dunkelt og til og med litt svampete før hennes lyse, engleaktige og perfekt fraserte stemme dukker opp og det magiske skjer. En ting er at jeg syntes det ble litt mer orden i starten på låta, men når stemmer hennes dukker opp er den litt harde og kantete klangen i ytterkant av stemmen hennes brått borte. Hva har skjedd? Den oppfattes nå både glattere og mer naturlig, og det låter finere og mer innbydende. Resultatet er et gåsehud-utbrudd av episke proporsjoner.

Litt ut i låta kommer det en mannlig vokalist inn i lydbildet (som høres litt ut som vokalisten i Bon Iver). Den lydmessige kontrasten mellom disse to stemmene blir større, og det blir klart enklere å holde dem fra hverandre rent klanglig.

Kanskje er det interessant at lyden fra den forholdsvis rimelige streameren Bluesound Node 2 trekker i samme retning, selv om det ikke nødvendigvis betyr like mye, og det er vel slik at de samme pengene kanskje kunne vært brukt på en enda bedre streamer allerede i utgangspunktet, men har du en Bluesound-enhet eller allerede har investert tungt i økosystemet til Bluesound, går det fortsatt an å tenke seg at en English Electric switch kan være en bra investering. I hvert fall på den enheten som er koblet til stereoanlegget i stua. Nå var Bluesound Node-en den rimeligste jeg hadde tilgang til, men at det i det hele tatt går an å høre forskjell også på relativt rimelige enheter synes jeg er interessant.

Neste spor ut er Ole Staveteig og låta Hei Jo fra platen Plays Jimi Hendrix, med ekstraordinært rufsete vokal fra Ole Paus som er så langt unna Hendrix det nesten er mulig å komme. Paus er som vanlig utenfor enhver redning uansett utstyr, og han kan umulig beskyldes for å ha en glatt og lekker stemme. Gitarene til Staveteig er derimot en litt annen historie, og får her en mer rørliknende klanglig varme uten at selve anslaget på strengene blir tatt ned eller gjort mindre dynamisk. Klangen blir som helhet heller ikke mørkere, og gnisten og energien beholdes slik den bør med den gitaren Staveteig benytter på innspillingen (en Fender Stratocaster). Gitaren høres mer ut som om den kommer fra Blackstar-rørkomboen med EL34-rør som står i kjelleren, enn fra en kantete hifi-innspilling. Jeg vil nesten si; endelig!

Cymbaler får en anelse mer kobber i messingblandingen, og selv om det ikke alltid er tilfellet, får mange innspillinger også litt mindre rufsete og kantete cymbalklang. Jeg husker en skribent-kollega som en gang skrev at klangen i et eller annet produkt hadde mer naturlig struktur, og fikk en solid bølge med kjeft av en fra studioverdenen fordi det var det ikke noe som het! Akkurat her kan det uttrykket

VI LIKER:

- Har potensiale til å løfte lyden fra kablede enheter ytterligere
- Overraskende enkelt å høre forskjell med og uten

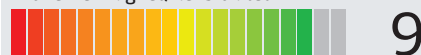
VI LIKER IKKE:

- Begrenset virkning på enkelte enheter

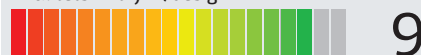
STEREO+ MENER: Gjør deg selv en tjeneste og prøv en English Electric EE8 Switch. Kanskje du blir like overrasket som oss.

KARAKTERER

Brukervennlighet/fleksibilitet

Kvalitetsinntrykk/design

Lydkvalitet/pris

